

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Gylden-Aaret

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 53. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_527-txt-shoot-idm370/facsimile.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der er sit ille Taler
 Om megel „Sott paa Hvidt“
 Her Tid i Reno-Calen,
 Her Berger-Skiffad stit;
 Ogsd Moringe let sig pisse,
 Hved Pome-Citrag vovise
 Det er fan Skivens-Konst!

Her, Kiste, paa Hvidt er Voren,
 Vi har fra Fobes-Dit,
 Og Hvidt paa Rødt er Baren,
 Vi føre i veet Skiffet;
 I Hvidt og til Hved
 Vi talle, som vi leve,
 Kun vi med Haand og Mund!

Og Kengen af Guds Haand,
 Som kende skal i Kund,
 Ei skal med Pennen saa de,
 Men fra med Haand og Mund
 Til Mit hved stot pynder,
 Til Mit hved Hjerte pynder;
 Til vangs Jette-Hvid!

Det herde jeg forlede,
 I Jædel-Dretnes Raar,
 I Skeren og paa Fobes,
 I mine Drenge-Kaar,
 I sine Trille-Dag,
 Da Prindsen uden Møge
 Toppeltes sidt om Land!

Menk slagtort kun og Tuden
 I Raad-Kund og paa Bal
 Vest-Kommens Fred fra Tuden,
 Udvæde Tid og Kval;
 Kun gjemsel Danmarks Rangs
 Af hove Frude-Sange
 Til Fæds og Fædres Priid!

Det gjemsel vidt paa Tuden
 „Dan lofer alle Vaand“
 Dem odle Prind i Nothen,
 Dem dreier Frigeds Raad:
 Kun linder kun fra Dren
 Hvidtens Haand med Leven,
 Og Føls med Rindlighed!

Da blashed veer Kuder
 Da kom der Rødt paa Hvidt,
 Som ved veer Ungdens Minder
 Udvæde der sammer sit,
 Der hængdes veer Standen,
 Vi fette af hinanden
 Var Fæsten og haad Føls!

Som „delighl Rang og Rang“
 Det ille Danmarks loar,
 Her Hvidt hvidt lunge
 Det „sitt med Hvidt blaad“
 Vi, som saa sit, det hvidt,
 Vi hver ei fæst vovise,
 Men fæst fæst fæst!

Det har jeg gjemsel Tøges,
 Mid skaffet veer ved Land,
 Kun hængsel sit paa Hvidt
 Om „at“ og „da“ og „men“
 Da Gjæstet paa Fæst-Konst
 Mid ukjendte Tøges
 Hvidt i Hvidt!

Det haader ei et gjemsel
 Gjemselighed paa Fæst,
 Møstlig er den Stomme
 Og mærkelig den Ord,
 Og fæst det alsig durt,
 Hvidt i en Skers-Bled Raar
 Ei luttet men fæst!

Derfor saa god at gjæst
 Er, som en pæret Mand,
 Kong Fæstet den Hvidt
 Og Danes Hvidt,
 Hvidt fæst den de dage
 Mid mere end Hvidt og Fæst:
 Mid Hvidt og Hvidt-Kong!

Rennende Hvidt-Hvidt
 Mid Skagt blev her indfæst,
 Det led fæst os, som Valder
 Paa sig til fæst var hvidt,
 Hvidt Skid paa Hvidt-Kuller
 Hvidt med Hvidt og Hvidt
 Som Hvidt og Hvidt fæst!

